

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ ФИЛОЛОГ

ПОВРЕМЕНИ СПИС

ЗА СЛОВЕНСКУ ФИЛОЛОГИЈУ И ЛИНГВИСТИКУ

УРЕЂУЈЕ

А. БЕЛИЋ

УЗ

СТАЛНУ САРАДЊУ

г. г. А. МЕЈЕ-А, проф. Collège de France, А. СТОЈИЋЕВИЋА, проф. Унив. у Љубљани, К. ЊИЧА, проф. Унив. у Кракову, Љ. СТОЈАНОВИЋА, акад. у Београду, М. РЕШЕТАРА, проф. Унив. у Загребу, О. ХУЈЕРА, проф. Унив. у Прагу, Р. НАХТИГАЛА, проф. Унив. у Љубљани, СТ. ИВШИЋА, проф. Унив. у Загребу, СТ. М. КУЉБАКИНА, проф. Унив. у Београду, ФР. ИЛЕШИЋА, проф. Унив. у Загребу, ФР. РАМОВША, проф. Унив. у Љубљани и Х. БАРИЋА, проф. Унив. у Београду.

КЊИГА III.

ШТАМПАЊЕ ОВЕ КЊИГЕ ПОТПОМОГНУТО ЈЕ ИЗ ЗАДУЖБИНА СРП.
КР. АКАДЕМИЈЕ: арх. НИЋИФОРА ДУЧИЋА и Д-ра. ЉУБ. РАДИВОЈЕВИЋА.

БЕОГРАД, 1922—1923.

7. Допуна.

У моме чланку О значењу и употреби глаголских облика у реченицама (ЈФ II 187—210) трећа алинеја § 11 може се јасније овако исказати:

Кад се у овакој конструкцији место адјектива употреби партицип претерита активни други, који собом означава извршену глаголску радњу, н. пр. Он је дошао (писао, радио), добива се перифрастички облик — перфекат — којим се само констатује да је онда кад се говори већ свршена или извршена нека глаголска радња, дакле прошлост, без обзира на истицање њена трајања (што се исказује имперфектом) или без обзира на моменат њена свршетка (што се исказује аористом). Кад је пак та радња извршена или свршена, показују друге речи, н. пр. у садашњости: Он је сад (или: данас) дошао (писао, радио) или у прошлости Он је јуче (или: лани) дошао (писао, радио).

Исто тако и друга алинеја § 13:

Кад се у овакој конструкцији место адјектива употреби овај партицип, н. пр. Он беше дошао (писао, радио), добија се перифрастички облик — плусквамперфекат — којим је двапут исказана прошлост, једном партиципом, и други пут имперфектом беше и значење му је, да је у време кад се говори већ извршена или свршена нека радња глаголска према некој другој радњи глаголској која је тад такође била свршена или извршена; њиме се дакле исказује од две радње у прошлости она ранија, т. ј. она из даље прошлости. Н. пр. Нађоше онога који бјеше дошао тражити срећу. — Идући тако напријед сretoше на коњу ђавола који се бјеше претворио у калуђера.

Даље, §-у 42 ваља додати:

У овом последњем случају који ће се партицип употребити, зависи од трајности или тренутности радње глаголске (у првом случају парт. врем. садашњег, а у другом претерита првог), а не од тога да ли се радња дешава упоредо или пре радње главне реченице.

На послетку, допуна к §§ 20, 59 и 80. — У пермисивним реченицама са партиципом претерита другим (§), место кога може доћи и инфинитив (§ 59), и потенциал с да (§ 80), може доћи и футур с да: Идем, макар се не вратио, или... да ћу се не вратити (илн: да се нећу вратити); Дај ми, Боже, од срца порода, макар и љута змија била, или: ... да ће и љута змија бити.

Љ. Ст.